

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obvinenému **JUDr. M. R. a spol.** pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 ods. 5 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 a iné na neverejnom zasadnutí 26. novembra 2012 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a členov senátu JUDr. Ing. Antona Jakubíka aj JUDr. Jany Serbovej o sťažnosti obžalovaného JUDr. M. R. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len predsedu senátu) z 31. októbra 2012 sp. zn. BB-3T 32/2011 takto rozhodol

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného JUDr. M. R. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením predseda senátu Špecializovaného trestného súdu na podklade realizovaného zatýkacieho rozkazu z 22. októbra 2012 vzal podľa § 72 ods. 1, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. do väzby obžalovaného JUDr. M. R.. Väzba obžalovaného začala plynúť dňom 31. októbra 2012 o 10.15 hod a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica.

Vzatiu obžalovaného do väzby predchádzalo podanie obžaloby na JUDr. M. R. a spol. pre pokračovací trestný čin podvodu čiastočne v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1, § 250 ods. 1 ods. 5 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 a čiastočne dokonaný podľa § 250 ods. 1 ods. 5 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006, trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. c) Trestného zákona, pokračovací trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 176 ods. 1 ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe ako je uvedené v už citovanej obžalobe. Proti tomuto uzneseniu predsedu senátu do zápisnice o svojom výsluchu zahlásil sťažnosť obžalovaný, ktorú bližšie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

Namietal v nej, že napadnuté uznesenie považuje za vecne nedôvodné, nepresvedčivé a nezákonné.

Poukázal na to, že boli porušené procesné podmienky na vydanie príkazu na zatknutie ako aj na to, že v danom prípade na základe doposiaľ produkovaných dôkazov neexistuje reálna obava z naplnenia väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

Konajúci súd nerešpektoval skutočnosť, že inštitút zatknutia možno aplikovať len vtedy, ak cieľ nemožno dosiahnuť inými prostriedkami, napríklad predvolaním, či predvedením podľa § 73 ods. 1 Trestného poriadku.

Okrem toho v čase vydania príkazu na zatknutie nebol vytýčený termín procesného úkonu, hlavného pojednávania, na ktorom mala byť prostredníctvom zatknutia zabezpečená účasť obvineného.

Konajúci súd v súvislosti s konaním o väzbe porušil aj právo na obhajobu a to tým, že neupovedomil obhajcu dostatočne vopred na termín výsluchu pred sudcom a tak tento nemal reálnu možnosť na jeho obhajobu.

Absencia materiálnych podmienok väzby v tomto prípade spočíva v tom, že samotné neustanovenie obžalovaného na hlavné pojednávanie, a to aj v prípade, že bol riadne predvolaný, neodôvodňuje obavu, že sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu, alebo trestu. Takouto skutočnosťou nemôže byť ani dôvod, že obžalovaný nepreberal predvolania na hlavné pojednávanie, alebo že sa riadne neospravedlnil.

Dôvodom, že obžalovaný neprevzal súdne zásielky a následne sa nezúčastnil na hlavnom pojednávaní rozhodne nebola jeho snaha vyhnúť sa prebiehajúcemu súdnemu konaniu, ale jeho dlhodobá práceneschopnosť trvajúca od 1. júna 2012.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu alternatívne pokiaľ by došiel k záveru, že väzobné podmienky sú splnené, prijal jeho ponúknutý písomný sľub a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku na základe podanej sťažnosti preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Toto konštatovanie sa týka nielen záveru, ktorý prijal prvostupňový súd ohľadne dôvodnosti podozrenia, že obžalovaný mal spáchať skutky tak, ako je uvedené v podanej obžalobe, ale rovnako tak aj dôvodnosti útekovej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Pokiaľ sa týka samotnej materiálnej podmienky väzby spočívajúceho v dôvodnosti vzneseného obvinenia za skutky, ktoré sú JUDr. M. R. kladené za vinu, tieto sú na základe doteraz nazhromaždených dôkazov v spisovom materiáli dostatočne preukázané nielen výpoveďami svedkov, ale, a to predovšetkým, listinnými dôkazmi a ďalšími dôkazmi založenými v spise. V neposlednom rade aj tým, že na JUDr. M. R. bola už podaná na Špecializovaný trestný súd pre uvedené skutky obžaloba, ktorá týmto súdom bola prijatá, čím dôvodné podozrenie, že obžalovaný spáchal skutky kladené mu za vinu je ešte zosilnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne pochybenie ani pokiaľ predseda senátu vydal na JUDr. M. R. zatýkací rozkaz, pretože na jeho vydanie mal splnené všetky zákonné podmienky uvedené v § 73 ods. 1 Trestného poriadku.

Obžalovaný si dlhodobo nepreberal zásielky, nebolo mu možné doručiť nielen obžalobou, ale ani predvolanie na vytýčené hlavné pojednávanie. O tomto sa dozvedel z iných zdrojov, od svojho obhajcu. Hlavného pojednávania sa však nezúčastnil, riadne a včas sa ani neospravedlnil a dokonca napriek tomu, že bol informovaný svojím obhajcom o okolnostiach zmareného hlavného pojednávania, opätovne si nepreberal zásielky súdu týkajúce sa tentokrát uloženej mu poriadkovej pokuty.

Obžalovaný uvádzal, že sa zúčastňoval ozdravného pobytu v Levoči. Uvedenú skutočnosť však nielen súdu, ale ani svojmu obhajcovi neoznámil, napriek tomu, že podľa svojho vyjadrenia s ním komunikoval a zvlášť ako osoba práva znalá musel predpokladať, že mu budú doručované zásielky zo súdu, a že môže tak zmariť úkony, respektíve hlavné pojednávanie vytýčené súdom.

Uvedené okolnosti v danom prípade aj podľa názoru najvyššieho súdu preto bez akýchkoľvek pochybností odôvodňujú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného

poriadku, pretože v prípade, že by obžalovaný bol ponechaný na slobode existuje dôvodná obava, že by utiekol, alebo sa skrýval, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu.

K uvedenému Najvyšší súd pre úplnosť iba dodáva, pokiaľ sa týka námietky obžalovaného o nepreberaní zásielok a neúčasti na hlavnom pojednávaní, ktoré ospravedlňuje svojim ochorením, že aj z lekárskeho správ, či už MUDr. Z. B. alebo aj MUDr. J. B. vyplýva, že obžalovaný je všestranne správne orientovaný, jeho myslenie je len mierne spomalené, neporušené a pamäť aj intelekt sú v norme. Preto ani uvedené lekárske správy nepodporujú obhajobné tvrdenia obžalovaného, keďže v dôsledku jeho ochorenia - depresie vzniknutej na podklade požívania alkoholických nápojov objektívne si mohol bezosporu prebrať zásielky súdu a zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní, takisto ako sa zúčastnil ozdravného pobytu.

V dôsledku uvedeného Najvyšší súd preto neprijal ani navrhnutý písomný sľub obžalovaného, pretože tento by nedával záruku, ktorá by najmä z hľadiska osobnostných pomerov u obžalovaného (požívanie alkoholických nápojov) bola schopná nahradiť jeho väzbu.

Pretože Najvyšší súd nezistil žiadne pochybenie predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu pri rozhodovaní o väzbe obžalovaného JUDr. M. R., a to pokiaľ sa týka ako formálnych, tak aj materiálnych podmienok väzby, o sťažnosti obžalovaného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. novembra 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková